

رساله دوم پولس رسول به تسالونیکیان

مقدمه

رساله دوم پولس رسول به تسالونیکیان کمی پس از اولین نامه او به تسالونیکیان، و در شهر قرنتس نوشته شده بود.

بسیاری از اعضای کلیسای تسالونیکیه، پس از خواندن نامه اول پولس، به این باور غلط اعتقاد پیدا کردند که عنقریب مسیح مراجعت خواهد نمود (اول تسالونیکیان ۳:۵). نتیجه این شد که بسیاری از اعضای کلیسای تسالونیکیه، دست از کار کشیدند و منتظر بازگشت مسیح شدند! به این خاطر بود که پولس این رساله دوم را نوشت تا باورهای غلط آنها را اصلاح کند. پولس در این نامه به کلیسای تسالونیکیان می‌گوید: «دست از تنبلی بردارید و به سرکار خود برگردید!»

رئوس مطالب

الف) شکرگزاری و دعا (۱:۱-۱۲)

۱- شکرگزاری به خاطر مقاومت در زمانهای سخت (۱:۱-۱۰)

۲- دعا برای تسالونیکیان (۱:۱-۱۲)

ب) تعلیمات و راهنماییها (۱:۲ - ۱۸:۳)

۱- نکاتی پیرامون بازگشت خداوند (۱:۲-۱۷)

۲- نصیحت به پرهیز از تنبلی (۱:۳-۱۸)

باب ۱

شکرگزاری و دعا (۱:۱-۱۲)

۲-۱ اول تسالونیکیان ۱:۱ و تفسیر آن را مشاهده کنید.

۳ بر اساس این آیه، خدا دعای پولس برای تسالونیکیان را (اول تسالونیکیان ۱:۳) به طور کامل مستجاب فرموده است (افسیسیان ۱:۱۵-۱۶؛ کولسیان ۱:۳-۴؛ اول تسالونیکیان ۲:۱-۳ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۴ ایمانداران تسالونیکیه متحمل مشقات و سختیهای بسیاری شده بودند، ولی همچنان در ایمان و محبت خود ثابت قدم مانده بودند. به همین دلیل است که پولس به جهت صبر و ایمان آنها، شادمان است. پولس پدر روحانی آنها بود (اول تسالونیکیان ۱:۶ را مشاهده کنید). این سختیها نه تنها ایمان تسالونیکیان را از بین نبرده بود، بلکه صبر آنها باعث فخر پولس و همراهانش گردیده بود.

۵ پولس می‌گوید جفاها و سختیهای زمان حاضر **دلیل است بر داوری عادل خدا**. منظور پولس از این سخن چیست؟ منظور پولس این است که بر اساس نقشه‌ی ازلی خدا، ایمانداران متحمل انواع سختی و مشقات خواهند شد (اول تسالونیکیان ۳:۳؛ دوم تیموتائوس ۱:۲:۳).

خدا از جفاها و سختیهای ما برای پیشبرد اهداف خود و رساندن برکت به ما و دیگران استفاده می‌کند. به وسیله‌ی زخمهای مسیح ما شفا یافتیم (اشعیا ۵۳:۵). زمانی که ما برای خدا سختیها را تحمل کنیم، دیگران زحمات ما را خواهند دید و محبت ما به خدا و صبر و ایمان ما در حین مصائب، به ثبوت خواهد رسید (آیه ۴). این امر باعث تقویت ایمان کلیساهای دیگر و ایمانداران دیگر خواهد گردید (اول تسالونیکیان ۷:۱). از سوی دیگر، خدا به وسیله‌ی مشکلات و سختیها ما را تأدیب می‌کند تا اینکه مقدس و کامل گردیم (عبرانیان ۱۲:۱۰). حتی مسیح نیز به وسیله‌ی **مصیبت‌هایی که کشید... کامل**

شد (عبرانیان ۵:۸-۹).

به این جهت است که سختیها و مصائب تسالونیکیان، **دلیل است بر داوری عادل خدا**. در حقیقت سختیهایی که می‌کشیم، به خاطر لطف و فیض خداوند است. به بیانی دیگر، سختیها و مصائب به خاطر این نیست که خدا در پی نابود کردن و ضربه زدن به ما می‌باشد (اول پطرس ۴:۱۴).

به همین دلیل بود که تسالونیکیان نه فقط جفاها و مصائب را تحمل نمودند بلکه در آنها مقاومت و پایداری نشان دادند. تحمل آنها، گواهی دیگری بر لطف خدا بر ایشان می‌باشد، این تحمل و صبر نشان می‌دهد که نقشه و اراده‌ی ازلی خدا در زندگی تسالونیکیان به مرحله‌ی اجرا در آمده است. و به همین دلیل آنها می‌دانند **ملکوت آسمان از آن ایشان است** (متی ۵:۱۰-۱۲؛ رومیان ۸:۱۷ مشاهده کنید).

در موقعی که برای مسیح سختی می‌بینید، به یاد داشته باشید که او ارزشش را دارد. چه افتخاری بزرگتر از این که برای مسیح سختی بکشیم؟ به وسیله‌ی رنج کشیدن و تحمل سختیهاست که لیاقت سلطنت با او را پیدا خواهیم کرد.

۶ زمانی که به جهان نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم که بی‌عدالتی همه جا را فرا گرفته است. قوی به حقوق ضعیف تجاوز می‌کند. غنی، فقیر را مورد سوءاستفاده قرار می‌دهد. شرور بر بی‌گناه ظلم می‌کند. ولی ما هرگز نباید خدا را به بی‌عدالتی و بی‌انصافی متهم کنیم. در روز داوری نهایی، خدا هر کس را بر اساس عملش جزا خواهد داد (متی ۱۶:۲۷؛ ۲ قرنتیان ۵:۱۰؛ کولسیان ۳:۲۵). خدا از شریر و شرارت انتقام خواهد کشید (رومیان ۱۲:۱۹).

۷ پس باید تسالونیکیان با صبر، پایداری کنند. مسیح به کلیسای خود **راحتی** خواهد بخشید. ولی توجه کنید که خدا نمی‌گوید که این راحتی و آسودگی را در این عالم به ما خواهد

داد. پس از سختی و عذاب، **راحت** و آسودگی از جانب خدا خواهد رسید. پولس، نشانه وقوع این امر را به گونه زیر بیان می‌کند: **در هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان خود ظهور خواهد نمود.** زمانی که مسیح باز گردد، **راحت** و پاداش مومنین خود را به آنها خواهد داد. در آن زمان نجات و پاداش آسمانی ما بسیار عظیم‌تر از مصائب کنونی ما خواهد بود (رومیان ۸:۱۸). ذکر یک نکته در اینجا ضرور است: هر چند که خدا به همه ما در این دنیا **راحت** نخواهد بخشید، ولی او به طور حتم، به ما آرامش و سلامتی درونی عطا خواهد نمود. سلامتی یکی از میوه‌های روح القدس می‌باشد. حتی اگر ظاهراً زندگیمان خالی از هر گونه آرامش بوده و عذاب و مصائب مختلف ما را در احاطه خود داشته باشند. ما مسیحیان، همواره آرامش و سلامتی درونی را خواهیم داشت (فیلیپیان ۴:۷ را مشاهده کنید).

عیسی خداوند از آسمان ... ظهور خواهد نمود. در حال حاضر، عیسی را فقط با چشم ایمان می‌توان دید و کسانی که به او ایمان ندارند قادر به دیدن او نمی‌باشند. ولی زمانی که او باز آید، همه او را خواهند دید. در آن روز، **هر زبانی اقرار خواهد کرد که عیسی مسیح، خداوند است** (فیلیپیان ۲:۹-۱۱ را مشاهده کنید).

در آن روز، عیسی در آتش غضب و همراه **فرشتگان قوت خود** باز خواهد آمد (مرقس ۸:۳۸؛ اول تسالونیکیان ۳:۱۳؛ دوم پطرس ۳:۱۰). در کتاب مقدس، آتش همیشه نشانه حضور پاک کننده خداست (اعمال ۲:۳ را مشاهده کنید). آتش غضب خدا، بی‌ایمانان را خواهد سوزاند ولی مؤمنین را پاک و خالص می‌کند. بی‌ایمانان از حضور مسیح هراسان خواهند شد، ولی برای ایمانداران، حضور مسیح باعث آرامش و اطمینان و تسلی است. در آن روز، ایمانداران، در مسیح شادی و تعجب خواهند نمود (آیه ۱۰).

۸ دشمنان خدا در آتش **مشتعل** انتقام و غضب خدا قرار خواهند گرفت. دشمنان خدا کسانی هستند که **خدا را نمی‌شناسند**، دشمنان مسیح آنهایی هستند که **انجیل خداوند ما عیسی مسیح را اطاعت نمی‌کنند**. نافرمانی از انجیل، همان خدانشناسی است. آنانی که به عیسی ایمان نیاورند، خدا را نخواهند شناخت (یوحنا ۱:۱۸؛ ۷:۱۴-۹). پس در واقع پولس می‌گوید آنانی که به عیسی مسیح ایمان نیاورند مورد مجازات و لعنت خدا قرار خواهند گرفت (یوحنا ۳:۱۸؛ ۳:۳۶).

۹ غضب و **قصاص** خدا چگونه است؟ غضب خدا عبارت است **است قصاص هلاکت جاودانی**. هلاکت جاودانی، نقطه مقابل حیات جاودانی می‌باشد. هلاکت جاودانی، یعنی زندگی مشقت‌بار و جدایی از خدا در جهنم. زندگی در دوزخ از هزار مرتبه مردن هم بدتر است.

پس متوجه می‌شویم که عدم اطاعت از انجیل و ایمان نیاوردن به عیسی مسیح، چقدر خوف‌انگیز می‌باشد؛ زیرا نتیجه رد کردن مسیح، هلاکت جاودانی در جهنم است.

۱۰ این **هلاکت جاودانی** در هنگام بازگشت خداوند نصیب گناهکاران خواهد گردید.

در آن روز عیسی مسیح باز خواهد گشت تا **در مقدسان خود جلال یابد و در همه ایمانداران**. مسیح در ما جلال خواهد یافت و مادر او جلال خواهیم یافت (رومیان ۸:۱۷، ۱۹). امروز نیز مسیح در همه ایمانداران با استقامت و صبور خود، جلال می‌یابد (یوحنا ۱۷:۱۰).

۱۱ پولس که به جدیت دآوری خدا آگاه است، دست به دعا برداشته می‌گوید: **پیوسته**

۱- برای ایمانداران، برکات آسمانی و پاداش، اضافه بر نجات است. نجات به وسیله ایمان به عیسی مسیح بخشیده می‌شود، ولی ما در این جهان می‌توانیم گنجها در آسمان برای خود بیاندوزیم.

باب ۲ فرزند هلاکت (۱:۲-۱۲)

۲-۱ تسالونیکیان بر این باور بودند که **روز مسیح رسیده است** (آیه ۲). آنها فکر می‌کردند که مسیح رجعت کرده است و یا اینکه عنقریب باز خواهد گشت. در اینجا پولس به آنها هشدار می‌دهد که این تعلیم غلط را باور نکنند. می‌گوید «این گونه سخنان را از من نشنیده‌اید!» (اول تسالونیکیان ۵:۱-۲ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

در زمان پولس، معلمان ناآگاه و دروغین بسیار بودند. آنها یا به وسیله نبوت دروغ از **روح ۲**، یا به وسیله نقل قول و جعل خبر از جانب پولس و رسولان دیگر **نه از کلام و نه از رساله‌ای که گویا از ما باشد** ادعا می‌کردند که روز آمدن مسیح رسیده است. نتیجه این شده بود که تسالونیکیان از این اخبار ضد و نقیض، دچار توهم و سرگردانی شده بودند.

۳ پولس رسول در این آیه نشان می‌دهد که چرا **آن روز** یعنی روز **آمدن خداوند ما** (آیه ۲) هنوز نرسیده است. زیرا که پیش از بازگشت خداوند، یک **ارتداد** عظیم جهانی بر کره زمین حاکم خواهد گردید. و از آنجا که این **ارتداد** هنوز واقع نشده است، پولس نتیجه می‌گیرد که زمان بازگشت مسیح هنوز نیامده است. پیش از بازگشت مسیح، **آن مرد شریر یعنی فرزند هلاکت** یا آن ارتداد بزرگ به وقوع خواهد پیوست (دانیال ۸:۲۳-۲۵).

بسیاری از مفسرین معتقدند که در این آیه پولس رسول در باره روزهای آخر عالم سخن می‌گوید. درست پیش از آمدن ثانوی مسیح و

۲- در اینجا منظور از «روح»، روح و ضمیر انسانی است. پس کلامی که از «روح» انسانی ساطع شود، کلام خدا نیست زیرا از سوی روح القدس داده نشده است. جهت اطلاع بیشتر در فهرست لغات: «نبوت» را مشاهده کنید.

بجهت شما دعا می‌کنیم. در این آیه می‌بینیم که پولس دو دعا به جهت تسالونیکیان به پیشگاه خدا عرضه می‌کند. اول اینکه **خدای ما شما را مستحق این دعوت شمارد.** پیش از هر چیز، دعای پولس این است که تسالونیکیان، به شایستگی آن دعوتی که به آن خوانده شده‌اند، رفتار کنند (افسیسیان ۴:۱؛ اول تسالونیکیان ۲:۱۲ و تفسیر آن را مشاهده کنید). ما نیز از سوی خدا دعوت شده‌ایم. ما پسران و دختران خدا هستیم (غلاطیان ۴:۷؛ افسسیان ۱:۵). خدای مهربان ما را هم‌ارث با مسیح گردانیده است (دوم تسالونیکیان ۲:۱۴؛ اول پطرس ۵:۱۰). به همین جهت ما نیز نباید هرگز این حقیقت را به دست فراموشی بسپاریم. برعکس، بیایید شبانه‌روز از خدا بخواهیم که ما را شایسته وعده‌های خود گرداند.

دومین دعای پولس این است که خدای مهربان **تمام مسرت نیکویی و عمل ایمان** (تسالونیکیان) را **با قوت کامل گرداند** (فیلیپیان ۲:۱۳ و تفسیر آن را مشاهده کنید). خدا نقشه و هدف خود را در زندگی ما به طریق احسن به کمال خواهد رسانید (افسیسیان ۳:۲۰-۲۱).

۱۲ چرا پولس اینگونه دعا می‌کند؟ هدف او از این دعا این است **تا نام خداوند ما عیسی مسیح در شما** (تسالونیکیان) **تمجید یابد.** ما به همین منظور دعوت شده‌ایم. جلال دادن و تمجید کردن نام عیسی مسیح وظیفه و دعوت ماست (متی ۵:۱۶ را مشاهده کنید). زمانی که در مسیح قایم و استوار بایستیم، زمانی که دیگران را با محبت مسیحایی دوست بداریم، زمانی که با صبر و شادی، برای مسیح سختی ببینیم، آن موقع است که نام او را تمجید کرده‌ایم. و اگر مسیح در ما جلال یابد، ما نیز با او جلال خواهیم یافت (رومیان ۸:۳۰). **ما بحسب فیض خدای ما و عیسی مسیح خداوند جلال** خواهیم یافت (افسیسیان ۱:۶).

دجال که شنیده‌اید که او می‌آید و الان هم در جهان است (اول یوحنا ۴:۳).

پولس می‌گوید که در حال حاضر، عاملی مانع عملکرد کامل آن شرارت است، یعنی اینکه هم‌اکنون چیزی یا کسی از ظهور کامل و بروز قدرت او جلوگیری می‌کند. ولی روزی خواهد رسید که آن مانع از میان برداشته خواهد شد و **آن مرد شریر (آیه ۳)**، به طور کامل ظاهر خواهد گردید.

معلوم نیست که منظور پولس از این مطلب چیست و چه نیرویی عامل بازدارندهٔ مرد شریر می‌باشد. برخی مفسرین کتاب مقدس معتقدند که منظور پولس رسول از آن شخص، امپراطور روم یا یکی از رهبران امپراطوری روم می‌باشد. حال آنکه گروهی دیگر از مفسرین، بر این اعتقادند که شخصی که از ظهور آن شریر جلوگیری می‌کند، فرشته‌ای است که از جانب خدا به این کار مأمور گردیده است. برخی دیگر می‌گویند که منظور پولس از این شخص، روح القدس می‌باشد. متأسفانه پولس رسول در این مورد توضیح بیشتری نمی‌دهد و به طور دقیق و واضح مشخص نیست که آن عامل بازدارنده چیست.

۱ در اینجا، پولس از آن شریر، با عنوان **آن بی‌دین** یاد می‌کند. خداوند ما عیسی مسیح، آن بی‌دین را با **نفس دهان خود** (کلام زندهٔ خود) **هلاک خواهد کرد و به تجلی ظهور خویش، او را**

۳- مشخص نیست که آیا منظور پولس از هیکل، معبد اورشلیم است یا نه.

۴- آن چیز و یا آن شخصی که «مانع» کارهای شریر می‌شود، همان کسی است که در آیه ۷ ذکرش به میان آمده است (آیه ۷ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۵- عبارت «سِرِّ بی‌دینی الان عمل می‌کند» را بعضی ترجمه‌ها به صورت زیر ترجمه کرده‌اند «اکنون شرارت، مخفیانه کار می‌کند» که در هر صورت هر دو دارای یک مفهوم می‌باشند.

پایان‌پذیری این جهان، رهبری شریر علیه خدا و کلیسا قیام خواهد کرد و پیروان بسیاری پیدا خواهد نمود. پولس، این رهبر **ارتداد** را با عنوان **آن مرد شریر** یا **فرزند هلاکت** معرفی می‌کند. پولس معرفی دقیق‌تری از این شخص به دست نمی‌دهد. احتمال دارد که این همان **دجال** یا «دشمن مسیح» باشد که در رسالهٔ اول یوحنا رسول ذکر گردیده است (اول یوحنا ۲:۱۸).

پولس رسول نام و لقب دیگری به **آن مرد شریر** می‌دهد و او را **فرزند هلاکت** می‌خواند. فرزند هلاکت، یعنی کسی که باعث هلاکت و ویرانی خواهد شد و نه تنها دیگران بلکه خودش را نیز به موت و نیستی محکوم خواهد کرد. هیچ کس و هیچ قدرتی، منجمله او، قدرت پیروزی بر مسیح را نخواهد داشت (آیه ۸).

۴ آن مرد شریر یعنی فرزند هلاکت خود را با خدا برابر کرده است. او در مکان مقدس خدا یا **هیکل خدا نشسته است**^۳ و با خدا و کلیسای خدا منازعه می‌کند (دانیال ۱۱:۳۶؛ مرقس ۱۳:۱۴ را مشاهده کنید).

۵-۶ پولس در مدت اقامتش نزد تسالونیکیان، مفاهیم بسیاری راجع به روزهای آخر و بازگشت مسیح به آنها یاد داده بود. لذا در این آیات، به طور خلاصه و اجمالی، رئوس مطالب را به ایشان یادآوری می‌کند. به عنوان مثال، تسالونیکیان می‌دانستند چه چیزی **مانع** او (مرد شریر) می‌باشد، ولی پولس در این آیات ذکر کرد که آن مانع به میان نمی‌آورد^۴. تنها نتیجه‌گیری ما از این مطلب این است که در حال حاضر، چیزی یا شخصی، از ظهور آن مرد شریر جلوگیری می‌کند و اجازه نمی‌دهد که فعلاً **ظاهر بشود**.

۷ پولس می‌گوید **آن سرِّ بی‌دینی الان** (در این جهان) **عمل می‌کند**^۵. یوحنا رسول نیز می‌گوید: **الحال هم دجالان بسیار ظاهر شده‌اند** (اول یوحنا ۲:۱۸). یوحنا رسول در بخش دیگری از رسالهٔ خود می‌گوید: **این است روح**

نابود خواهد ساخت. به محض روبرو شدن با

عیسی مسیح، آن بی‌دین نابود خواهد گردید. بلی، آن شرارت محکوم به هلاکت می‌باشد (آیه ۳).

۹-۱۰ باید دانست که آن شریر، با **شیطان** (ابلیس) فرق می‌کند. ولی کارها و اعمال و **قوت و آیات و عجایب دروغین** (تقلبی) او به کمک و نیروی شیطان می‌باشد. به عبارت دیگر، آن مرد شریر، نماینده و مظهر شرارت شیطان می‌باشد. آن مرد شریر، خود را با کمک **قوت و آیات و عجایب دروغین** ظاهر خواهد کرد. او بسیاری را اغفال کرده، فریب خواهد داد (مرقس ۱۳:۲۲). ولی فقط موفق خواهد شد که **هالکین** را اغفال کرده، آن کسانی که عیسی مسیح یعنی **محببت راستی را نپذیرفتند**، فریب داده به چاه هلاکت بکشاند. همه کسانی که به دنبال دروغ و شرارت حرکت می‌کنند، با شیطان هلاک خواهند شد.

۱۱ **و بدین جهت خدا به ایشان عمل گمراهی می‌فرستد تا دروغ را باور کنند.** خدا چشمان آنها را خواهد بست و ذهن ایشان را کور خواهد نمود. به همین جهت پیروان شریر، دروغ را باور خواهند نمود و در گمراهی ذهن خود، از شیطان پیروی خواهند کرد.

از این آیه متوجه می‌شویم که خدا از شیطان و همه نیروهای شریر او بزرگتر است. از این گذشته، خدا، نیروهای شرارت را به وسیله قدرت هلاکت‌بار خودشان نابود خواهد نمود! یعنی اینکه، شریران خود را به دست خویش به هلاکت و نابودی خواهند کشید. خداوند، دارای قدرت مطلق است، او کاری می‌کند که حتی ابلیس نیز در نهایت، اراده او را انجام داده، خویشتن را به نیستی بکشاند.

۱۲ یکی از اهداف خدا این است که **همه کسانی که راستی را باور نکردند بلکه به ناراستی شاد شدند** را مجازات کند. عیسی مسیح **راستی** است (یوحنا ۶:۱۴) و هر که به او ایمان نیاورد مورد داوری و حکم قرار خواهد گرفت (یوحنا

۱۸:۳-۱۹؛ ۳۶:۳ را مشاهده کنید).

افراد این جهان را می‌توان به دو گروه تقسیم نمود: آن کسانی که به حقیقت ایمان می‌آورند و آنهایی که شرارت و دروغ را به راستی ترجیح می‌دهند. در اینجا یک اصل روحانی و یک واقعیت مهم را مشاهده می‌کنیم که اگر شخص، راستی (مسیح) را نپذیرد، در نهایت از دروغ، شرارت، و ناراستی شاد خواهد شد. اگر در مسیر شرارت و دروغ گام برداریم، بیشتر و بیشتر از خدا فاصله خواهیم گرفت. اگر از نور راستی و نور خداگریزان باشیم، هر روز بیشتر و بیشتر در قعر تاریکی و ظلمت شرارت، غرق خواهیم شد. اگر خدا را نپذیریم، او ما را «در شرارت و ناراستی خودمان و خواهد گذاشت» (رومیان ۲۴، ۲۶-۲۸، و تفسیر آن را مشاهده کنید).

استوار باشید (۲:۱۳-۱۷)

۱۳ پولس تسالونیکیان را با عنوان **ای برادران و ای عزیزان خداوند** خطاب می‌کند. ما نیز، برادران و خواهران یکدیگر و عزیزان خداوند می‌باشیم. لذا پیش از آنکه ایمانداران دیگر را مورد نکوهش و انتقاد قرار داده از آنها ایراد بگیریم، بیاد بیاوریم که ایشان **عزیزان خداوند** هستند!

پولس به تسالونیکیان و ما می‌گوید: **از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات. نجات** ما از سوی فیض خداست. ما او را برگزیدیم، بلکه او ما از پیش انتخاب نموده است (افسیان ۴:۱). خدا ما را به خاطر قدوسیت و پاکی مان انتخاب نکرده است. بلکه به جهت **تقدیس روح** برگزیده است تا ما را مقدس گرداند.

در اینجا پولس در باره نجات ما به دو نکته اشاره می‌کند. اول اینکه ما به کمک نیروی پاک کننده خدا نجات یافته‌ایم. **روح القدس** دائماً در ما کار می‌کند و ما را پاک و بی‌ملامت می‌سازد. روح القدس ما را برای روز ملاقات با مسیح آماده می‌کند. ما هنوز کامل نیستیم. ولی بهنگام

خود تشویق می‌کند (اول قرنتیان ۱۱:۲).
۱۶-۱۷ به منظور استقامت و استواری در ایمان، ما ایمانداران نیازمند فیض، قوت، و تسلی و تشویق از جانب خدا می‌باشیم. بیایید با کلمات این دو آیه، مرتب برای یکدیگر از خدا تقاضای کمک و تشویق و تسلی بکنیم (دوم قرنتیان ۱:۳-۴؛ اول تسالونیکیان ۳:۱۳، اول پطرس ۵:۱۰ را مشاهده کنید).

باب ۳

نصایح پایانی (۱۸-۱:۳)

۱ پولس، رسولی بزرگ و با اقتدار و مهم بود. ولی او می‌داند که موفقیتش در کار خدمت خدا، متکی به قدرت خودش نبوده است؛ بلکه او به طور کامل به نیرو و فیض خدا و دعای مقدسین نیازمند می‌باشد (کولسیان ۴:۳-۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۲ منظور از مردم ناشایسته شری در این آیه، افرادی است که با پولس مخالفت می‌کردند و او را به عناوین مختلف مورد آزار و ستم قرار می‌دادند. پولس این نامه را از شهر قرنتس نوشته است، ولی در آن شهر از سوی مردمان شری، و یهودیان آزار و اذیت فراوان دیده بود (اعمال ۱۸:۱۲). در جایی دیگر، پولس رسول از ایمانداران روم درخواست کرد تا برای او دعا کنند تا اینکه او از **نافرمانان یهودیه رستگار** گردد (رومیان ۱۵:۳۱).

۳ پولس اطمینان دارد که دست پُر قدرت خدا، تسالونیکیان را **استوار** خواهد داشت و آنها را از گزند صدمات **شریر** (شیطان) **محفوظ خواهد ساخت** (متی ۶:۱۳).

۴ پولس همیشه از همکاران و برادران دینی خود تعریف می‌کند. ولی توجه کنید که اعتماد او بر تسالونیکیان نیست، بلکه می‌گوید **بر شما در خداوند اعتماد داریم**. این خداوند است که تسالونیکیان را تقویت خواهد بخشید و آنها را در مقابل شریران و ابلیس محافظت

بازگشت ثانوی مسیح، وقتی نجات خود را به طور کامل دریافت کردیم، آنگاه در آن زمان، روح‌القدس ما را به طور کامل تقدیس خواهد کرد. (فیلیپان ۱:۶ و تفسیر آن را و همچنین مقاله عمومی: «طریق نجات» را مشاهده کنید).

دومین نکته‌ای که پولس پیرامون نجات می‌گوید این است که ما به وسیله **ایمان به راستی** نجات خواهیم یافت. مسئولیت ایمان داشتن بر عهده ما نهاده شده است. ما مسئولیم که به راستی یعنی به عیسی مسیح، ایمان بیاوریم. هرچند که نجات ما، تماماً کار خدا و از فیض او می‌باشد، ولی ما باید به نوبه خود، وظیفه خویش را انجام دهیم. مسئولیت و وظیفه ما این است که به راستی و به عیسی مسیح، فرزند یگانه خدا ایمان بیاوریم (مقاله عمومی: «نجات - جبر یا اختیار») را مشاهده کنید).

۱۴ و خدا برای آن (نجات) **شما را دعوت کرد**. خدا ما را دعوت کرده است تا نجات بیابیم. خدا می‌خواهد ما **جلال خداوند ما عیسی مسیح** را حاصل نماییم. این آخرین مرحله نجات ما خواهد بود (رومیان ۸:۱۷؛ ۸:۳۰؛ دوم تسالونیکیان ۱:۱۲؛ اول پطرس ۵:۱۰ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۵ پولس به تسالونیکیان می‌گوید که چون چنین امید عظیمی دارید، **استوار** بمانید. کلام خدا بارها و بارها ما را به استواری و پایداری دعوت و تشویق می‌کند (متی ۱۰:۲۲؛ اول قرنتیان ۱۶:۱۳؛ غلاطیان ۵:۱؛ افسسیان ۶:۱۰، ۱۳؛ فیلیپان ۱:۴).

و راه استوار ماندن در مسیح این است که کلام خدا را **نگاه** داریم. پولس به تسالونیکیان می‌گوید که **آن روایات را که خواه از کلام و از رساله ما آموختید نگاه دارید**. در زمانی که پولس رسول این رساله را می‌نوشت، عهدجدید به طور کامل نگارش نگردیده بود. پس پولس تسالونیکیان را به پیروی از گفته‌ها و نوشته‌های

خواهد نمود. زیرا امین است آن خداوندی که شما را استوار و از شریر محفوظ خواهد ساخت (آیه ۳).

۵ پولس دعا می‌کند که دل‌های تسالونیکیان از محبت خدا مملو شود و خداوند آنها را به صبر مسیح هدایت نماید.

۶ در اینجا پولس با قدرت کامل یک رسول مسیح سخن می‌گوید. او با تسلط و قدرت تمام می‌گوید: از هر برادری که بی‌نظم رفتار می‌کند... اجتناب کنید. پولس رسول در اول تسالونیکیان ۱۴:۵ به این برادران اشاره کرده بود. اینها بر حسب قانونی که پولس و رسولان وضع کرده بودند رفتار نمی‌کردند. آنها می‌گفتند خداوند به زودی باز خواهد گشت و از این جهت کار نمی‌کردند. آنها دست از کار و زحمت کشیده بودند و به افرادی مفت‌خور و سربرار جامعه مبدل شده بودند. پولس در نامه پیشین خود به تسالونیکیان، در پیرامون این مطلب تعلیماتی داده بود. اینک اگر ایشان همچنان از کار کردن خودداری می‌کنند، باید از کلیسا اخراج شوند! ما نباید با کسانی که حاضر به توبه نیستند معاشرت داشته باشیم (اول قرنتیان ۱۱:۵).

در اینجا این سوال مطرح می‌گردد: به خاطر چه گنا‌هانی باید با برادران قطع رابطه نمود؟ آیات بسیاری در عهدجدید به ما می‌گویند که باید با برادران خود رابطه دوستی و مشارکت و توأم با صلح داشته باشیم و فقط تعداد معدودی آیات در عهدجدید در مورد قطع رابطه سخن می‌گویند. این سوال بسیار مشکلی است. هر مورد بایستی با دقت و دعا و به طرز خاصی بررسی گردد. جداسازی خود از برادری گناهکار به دو دلیل است، اول اینکه او را به توبه بکشانیم؛ و دیگر اینکه کلیسا را از آلودگی محفوظ بداریم. به منظور درک روش برخورد مناسب با برادران خاطی، نیازمند کمک و حکمت و راهنمایی روح‌القدس هستیم.

۷-۹ پولس و تیموتائوس و سیلوانس در طی مدت اقامت خود در تسالونیک، با دست خود کار کرده، سربرار کلیسا نگردیده بودند. ایشان از طریق زندگی و نمونه خود کلیسای تسالونیک را سرمشق و الگو شده بودند. پولس رسول تنها با سخنان خود تعلیم نمی‌داد، بلکه با زندگی و اعمال خود، برای کلیسای تسالونیک نمونه و مثال شده بود. اگر روش زندگی ما مطابق تعالیم و گفته‌های ما باشد، آنگاه مردم به سخنان ما توجه خواهند نمود و به پیام ما توجه خواهند کرد (اول قرنتیان ۹:۱۲، ۱۴؛ اول تسالونیکیان ۲:۷-۹ و تفسیر آن را مشاهده کنید).

۱۰ بر اساس تعلیمات کتاب‌مقدس، گدایی کاری اشتباه و بد است. اگر کسی توان کار کردن را دارد، باید کار کند. پولس می‌گوید اگر کسی توانایی کار کردن را داشته باشد ولی حاضر به کار نباشد، نباید غذا هم بخورد! ما باید تنبلی را گناهی بزرگ بدانیم.^۶

۱۱ بعضی از اعضای کلیسای تسالونیک، کار نمی‌کردند و وقت خود را به بطالت و فضولی در امور دیگران می‌گذراندند. هرگاه انسان بیکار بماند، نهایتاً در کارهای دیگران مداخله کرده وقت خود را به فضولی و مداخله در امور همسایگان و اطرافیان خود هدر خواهد داد. حقیقت این است که اگر بیکار بنشینیم، شیطان بیکار نخواهد نشست! اگر وقت خود را به انجام کار مثبت اختصاص ندهیم، نیرویمان صرف اعمال منفی خواهد شد!

۱۲ پولس رسول در این آیه، به طور مخصوص به افراد تنبل نصیحت کرده می‌گوید:

۶- حتی افراد معلول و از کار افتاده هم، می‌توانند با انجام کارهای مناسب، تا اندازه‌ای امرار معاش کنند. البته کلیسا و ایمانداران باید همواره آماده کمک کردن به افراد ناتوان و نیازمند باشند. ولی ایمانداران باید همیشه از تنبلی و گدایی و سربرار جامعه شدن خودداری کنند.

- اما چنین اشخاص را در خداوند ما عیسی مسیح حکم و نصیحت می‌کنیم که به آرامی کار کرده، نان خود را بخورند (اول تسالونیکیان ۱۱:۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید). پولس رسول هرگز کسی را تحقیر و خوار نمی‌کند، بلکه آنها را به خطر رشد و سعادت خودشان نصیحت و تشویق می‌نماید. باید به خاطر داشت که پولس نمی‌خواهد افراد تنبل برای همیشه از کلیسا اخراج شوند، بلکه او می‌خواهد که آنها به کار و کسب مشغول شده زندگی سالم و شرافتمندانه‌ای پیدا کنند.
- ۱۳** حتی اگر اشخاص تنبل و فضول، سخنان و نصایح پولس را گوش نگیرند، اعضای نجیب کلیسا باید از نصیحت پولس درس فرا گیرند و در نیکوکاری غفلت نورزند. باشد که همه ما ایمانداران از نمونه و سرمشق خدمت پولس پیروی کنیم (غلاطیان ۹:۶ را مشاهده کنید).
- ۱۴** پولس رسول در اینجا همان مطالب آیه ۶ را تکرار می‌کند. ما باید خود را از برادری که در گناه زندگی می‌کند و حاضر به توبه نیست، دور نگاه داریم. دلیل ما از این کار باید این باشد که او **شرمنده شود**. زیرا اگر آن برادر یا خواهر شرمنده شد، ممکن است توبه کرده از کارهای بد خود دست بردارد.
- ۱۵** ولی باید به خاطر داشته باشیم که آن شخص دشمن ما نیست بلکه برادر ما می‌باشد. به یاد داشته باشیم که خدا گناهکاران را دوست دارد و ما نیز باید ایشان را محبت کنیم.
- ۱۶** فیلیپیان ۷:۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید.
- ۱۷** غلاطیان ۱۱:۶؛ کولسیان ۱۸:۴ و تفسیر آن را مشاهده کنید.
- ۱۸** اول قرنتیان ۲۳:۱۶ و تفسیر آن را مشاهده کنید.

